ഐല-ഒരു വക മത്സ്യം.

ഐലവിലൻ-വൈശ്രവണൻ. (ഇലവില (ഇളബിള)യുടെ പുത്രൻ എന്നൎത്ഥം.

ഐലവാലുകം-ഒരങ്ങാടിമരുന്നു്, ഒരു സുഗന്ധദ്രവ്യം.

ഐലേയം-ഒരങ്ങാടിമരുന്നു്. ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായതു് എന്നൎത്ഥം. ഏലാവാലുകം

ഐശ, ഐശ്വര-വി. ഈശനെ-ഈശ്വരനെ സംബന്ധിച്ച, ശിവനെ സംബന്ധിച്ച.

ഐശ്വൎയ്യം-നാ. സമ്പൽസമൃദ്ധി. ഈശ്വരഭാവം (അമാനുഷത്വം) എന്നൎത്ഥം. ഉ. ശുഭം, സമ്പൽസമൃദ്ധിയും സുഖാഭിവൃദ്ധിയും. ന. ധനം മാനം മുതലായതുള്ള അവസ്ഥ. ൪. അണിമാദ്യഷ്ടൈശ്വൎയ്യം. മററു പൎയ്യായങ്ങൾ-വിഭൂതി, ഭൂതി.

ഐശ്വൎയ്യവത്തു്-വി. സമ്പൽസമൃദ്ധിയുള്ള. സ്ത്രീ-ഐശ്വൎയ്യവതി. പും-ഐശ്വൎയ്യവാൻ)

ഐഷണികം-തുലാസ്സു്.

ഐഷമസ്സു്-ഈ സംവത്സരം.

ഐഹിക-വി. ഇഹലോകത്തിനടുത്ത

ഐഹികാനന്ദം-ഇഹലോകസുഖം(സന്തോഷം.)

ഐളവിലൻ-പുരൂരവസ്സു്.

ഐളബിളൻ-വൈശ്രവണൻ

ഐലവം-ശബ്ദം, കരച്ചിൽ.

ഐളിവിളി-വൈശ്രവണൻ.

ഒ

ഒ—നാ. ഒരു സ്വരാക്ഷരം. [ഹ്രസ്വസ്വരം, കണ്ഠോഷ്ഠ്യം]. അ+ഉ=ഒ. ഉ. അനുസരണം. ന. വിളി. ൪, ഓൎമ്മ. ൫ ദയ.

ഒകാട്ടി-നീട്ടി വലിച്ചു കാണിച്ചിട്ടു കൊടുക്കാതെയിരിക്ക.

ഒക്ക-അ. എല്ലാം.

ഒക്ക-ഭംഗിയിൽ.

ഒക്കപ്പാടെ-അ. എല്ലാം കൂടെ.

ഒക്കവേ-അ. മുഴുവനും.

ഒക്കറായ്മ, ഒക്കായ്മ, ഒപ്പായ്മ-ചേരായ്ക, ചേരായ്മ.

ഒക്കാനം-വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത സമ്മാനം.

ഒക്കിൾ-ഏളി (ഇളി), അര.

ഒക്കുക-ക്രി. യോജിക്കുക. ഉ. നന്നാക്കുക. ന. തുല്യമാവുക. ൪. ഉണ്ടാവുക. ൫. സാധിക്കുക.

ഒക്കെ-അ എല്ലാം.

ഒക്കെയും-അ. മുഴുവനും.

ഒച്ച-നാ. ശബ്ദം (ഓശ). ഉ കേൾവി, കീൎത്തി.

ഒച്ചപ്പാടു്-ശബ്ദം.

ഒച്ചപ്പെടുക-ശബ്ദമുണ്ടാവുക. [സ. ക്രി. ഒച്ചപ്പെടുത്തുക].

[ഒച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതിനു പൎയ്യായങ്ങൾ-സ്വനിതം, ധ്വനിതം. ഒച്ചപ്പെടുത്തുന്നവൻ എന്നതിനു പൎയ്യായങ്ങൾ-രവണൻ, ശബ്ദനൻ].

ഒച്ചയടപ്പു്-ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നതിനുള്ള തടവു്.

ഒച്ചു്-ഇഴയുന്ന ഒരു ചെറിയ ജന്തു.

ഒച്ചുടികുത്തി-ഒരൌഷധം.

[വെളുത്തതിൻെറ വേരു് ബാലന്മാരുടെ 'പുള്ളുക്കരണിമെട്ടപ്പു്' എന്ന രോഗത്തിനു നന്നു].

ഒടി-നാ. വലി. ഉ-, വയററിൻെറ മടി. ഉ. വലിച്ചുമുറിക്കുക, പൊട്ടിക്കുക. ന. നിലത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗം. ൪. ഒടുക്കത്തിന്. ൫. മറപ്പുര. ൬. കളപ്പാടു്. ൭. വേട്ടക്കാരൻെറ മാടം (കുടിൽ).

ഒടിക്കാരൻ-നാ കൂട്ടുകാരൻ. ഉ. വേട്ടയിൽ ഒടിയിലിരിക്കുന്നവൻ.

ഒടിക്കുക-പ്ര. മുറിക്കുക, വളച്ചുമുറിക്കുക. വ. ക്ഷുദ്രം ചെയ്യുക. [കാ. ക്രി. ഒടിപ്പിക്കുക].

ഒടിക്കുരു-ഒടുകമീൻ (ഒരു മീനം.)

ഒടിക്കുഴി-മറപ്പുര.

ഒടിച്ചിൽ-ഒടിവു്. ഒടിച്ചതു് എന്നതിന്റെ പര്യായങ്ങൾ-ഭഗ്നം, ഭുഗ്നം.

ഒടിമാടം-പ്ര. ചീത്തവീടു്. വ. വേട്ടക്കാരുടെ മാടം.

ഒടിയൻ-ക്ഷുദ്രക്കാരൻ.

ഒടിയറവു-വീഴ്ച.

ഒടിയുക-മുറിഞ്ഞു വേർപെടുക.

ഒടിവിദ്യ-ക്ഷുദ്രം, ആഭിചാരം.

ഒടിവു്-വളച്ചുമുറിക്കുക.

ഒടു-സംയോജികാപ്രത്യയം. (വ്യാകരണത്തിൽ).

ഒടുകു്-പ്ര. കഴല. വ. നീരു.

പാരം വന്ന പഴത്തൊരൊടുകിന്

(കിരാതം തുള്ളൽ)

ദ. ഒരു വൃക്ഷം.

ഒടുക്കത്തു്-അ. അവസാനത്തിൽ.

ഒടുക്കം-അവസാനം. [ഒടുവു് എന്നതു നോക്കുക].

ഒടുക്കുക-പ്ര. അവസാനിപ്പിക്കുക. വ. കരംകൊടുക്കുക. ദ. ചെലവിടുക. [കാ. ക്രി. ഒടുക്കിക്കുക].

ഒടുങ്ങൽ-പ്ര. അവസാനം, നാശം, മരണം. വ. ചെലവാക, തീർന്നുപോവുക. ദ. വസൂരികൊണ്ടു മരണംപ്രാപിക്കുക.

ഒടുങ്ങുക-പ്ര. അവസാനിക്കുക, നശിക്കുക, മരിക്കുക. വ. ചെലവാകുക, തീർന്നുപോവുക. ദ. വസൂരി പിടിപെട്ടു മരിക്കുക.

ഒടുവു്-അവസാനം.

[ഒടുവിലുള്ളതു് അല്ലെങ്കിൽ ഒടുവിലുണ്ടായതു് എന്നതിന്റെ പര്യായങ്ങൾ-അന്തം, ജഘന്യം, ചരമം, പശ്ചിമം, പാശ്ചാത്യം, അന്ത്യം.]

ഒട്ടകം-ഒരു മൃഗം. പര്യായങ്ങൾ-ഉഷ്ട്രം, ക്രമേളകം, മയം, മഹാംഗം.

[ഒട്ടകക്കുട്ടിക്കു പര്യായം-'കരഭം' ഒട്ടകക്കൂട്ടത്തിനു പര്യായം-'ഔഷ്ട്രകം'. ഒട്ടകപ്പാൽ കഫം, വാതം, ആനാഹം, കൃമി, ശോഫം, ഉദരം, അർശസ്സ് ഇവയെ നശിപ്പിക്കും, ദീപനമാണു്. അല്പരൂക്ഷവും ഉഷ്ണവുമാകുന്നു.]

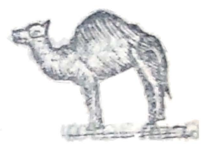

ഒട്ടകം

ഒട്ടം-പ്ര. രണ്ടു പലക തമ്മിൽ ചേക്കുന്നതിനു കൂട്ടിത്തറയ്ക്കുന്ന മരക്കഷണം. വ. പോരാട്ടം. ദ. വിവാദം.

ഒട്ടർ, ഒട്ടിയർ-ഒരു താണ ജാതിക്കാർ, കുളംകോരികൾ. [സ്ത്രീ-ഒട്ടത്തി.]

ഒട്ടൽ-പ്ര. അമപ്പുല്ലു്. വ. പററൽ.

ഒട്ടലാമ്പൽ-ഒരു വക താമര.

ഒട്ടലാർ-ശത്രുക്കൾ. തമിഴിൽ--ഒട്ടാർ.

ഒട്ടി-ഒരു മാതിരി അപ്പം.

ഒട്ടിക്ക-ചേക്കുക.

ഒട്ടു്-അ. പ്ര. കുറെ, അല്പം ഏതാനും. വ. അധികം.

ഒട്ടു്-പ്ര. ചേപ്പു്. വ. ചതവു്. ദ. ഞെരുക്കു്. ര ഒരു വിധം പശ.

ഒട്ടോ-അ. അല്പവു, കുറച്ചും.

ഒട്ടുക-ചേരുക, പററുക, കൂടുക. [സ. ക്രി. ഒട്ടുക്കുക.]

[സാംയോജികം പ്രത്യയമായ 'ഒട്ട' എന്നു 'ഒട്ടുക' എന്ന കൃതിരൂപത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാണു്.]

ഒട്ടുകോൽ-പോരാൽ പശപിരട്ടി പക്ഷിയെ പിടിപ്പാൻ വെയ്ക്കുന്ന കോൽ.

ഒട്ടുക്കു്-അ. എല്ലാംകൂടെ.

ഒട്ടുചിലന്തി-മസൂരി പതിനെട്ടിൽ ഒന്നു്.

'ശ്ലേഷ്മമത്തിലാദ്യമായ്

ഒട്ടുന്നുള്ള ചിലന്തിയാം

വിരേചിച്ചു തുടങ്ങീടും

കണ്ണു പാരം ചുവന്നിടും

കണ്ടാലുടൻ വരത്തിട്ടു

പഴുത്ത മനസ്സയാപൊല്‍

തിറവും മണവും പിന്നെ
പന്ത്രണ്ടാംനാളിൽ കുളിച്ചിടാം
പലക്കാ പകരുന്നോരു
വ്യാധിയെന്നറിവു പുനഃ
ചികിത്സാരക്ഷകൾ ചെയ്താൽ
മരിക്കില്ലെന്നു നിർണ്ണയം'
(മസൂരിപടലം)

ഒട്ടഞാൺ, ഒട്ടിഞാൺ-അരയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചൊറി.

ഒട്ടുത്തുക-ഒതുക്കുക.

ഒട്ടേടം-അ. കുറേദൂരം, കുറേദിക്ക്.

ഒട്ടേറെ-അ. കുറേ അധികം.

ഒട്ടൊട്ടു-അ. കുറച്ചുകുറച്ചു, കുറേശ്ശ.

ഒട്ടൊഴിയാതെ-അ. വളരെയുള്ള, സംഖ്യയില്ലാത്ത.

ഒണ്ട-ചുരക്കുടുക്ക.

ഒൺ-അഴകുള്ള, വലുതായ.

ഒൺ-(വ്യാകരണത്തിൽ)ഒരു ശബ്ദഭേദകം.

ഒണ്ണുതലാർ-സുന്ദരിമാർ. [പ്ര-ല.]

ഒണ്മ-അഴക്, ഭംഗി. (വിശേഷണം-ഒൺ)

ഒതളങ്ങാ-കണിക്കാപ്പുരിപ്പ്. ഒരു വക കായ്. വിഷമുള്ളതാണ്. തിന്നാൽ മരിച്ചുപോകും.

ഒതി-മതി.

ഒതുക്കം-൧. അടക്കം. ൨. ശാന്തത. ൩. വണക്കം. ൪. ഇറക്കം. ൫. മറവ്. ൬. ഞെരുക്കം. ൭. അമർത്തൽ. ൮. രഹസ്യം. ൯. ഗൂഢസ്ഥലം. ൧൦. കൈയടക്കം. ൧൧. മര്യാദ. ൧൨. സാവധാനത്തിലുള്ള ചേർച്ച.

ഒതുക്ക്-കല്പട.
[ആരോഹണം,സോപാനം ഇവ ൨-ം, കല്ലുകൊണ്ടും മരവും കെട്ടിപ്പടുത്തുണ്ടാക്കിയ ഒതുക്കിന്റെ (കല്പടയുടെ) പേർ.]

ഒതുങ്ങുക-൧ അടങ്ങുക. ൨. ശാന്തമായിരിക്കുക ൩. വണങ്ങുക. ൪. ഇറങ്ങുക. ൫ മറയുക. ൬. ഞെരുങ്ങുക. ൭. അമർന്നിരിക്കുക. [സ. ക്രി. ഒതുക്കുക.] ൮. സാവധാനത്തിൽ ചേരുക.

ഒത്ത-വി. ൧. ചേർച്ചയുള്ള. ൨. ശരിയായ. ൩. ഇഷ്ടമായ.

ഒത്തപോലെ,ഒത്തവണ്ണം-ക്രി. ഇഷ്ടംപോലെ.

ഒത്താൻ, ഒസ്സാൻ-മാപ്പിളക്ഷൌരകൻ (അറബിഭാഷ).

ഒത്തായം, ഒത്തായ്മ-പഠനം, ചാട്ടം.

ഒത്താശ-സഹായം.

ഒത്തുക-ചാടുക, പഠിക്കുക.

ഒത്തുണിയുക-പറിച്ചെടുക്കുക.

ഒത്തൊരുമ-സ്നേഹം, ചേർച്ച.

ഒദനപാകി-പാച്ചോറ്റി, കരിങ്കുറിഞ്ഞി

ഒൻപതിതു-വി. ഒൻപതുഒൻപതുവീതം, ഒൻപതൊൻപതായിട്ടുള്ള.

ഒന്നാകെ-അ. എല്ലാംകൂടെ

ഒന്നാന്തരം-മേൽത്തരം,ഒന്നാമത്തേത്.

ഒന്നായ്-അ. ചേർന്ന്, കൂടി

ഒന്നിക്കുക-ചേർക്കുക, കൂട്ടുക.

ഒന്നിച്ച്-അ. ഒരുമിച്ച്, കൂടെ.

ഒന്നിപ്പിക്ക-ഒരുമിപ്പിക്ക

ഒന്നിയ-ഇണങ്ങിയ.

ഒന്നുക-യോജിക്കുക.

ഒപ്പന-പരസമ്മതം.

ഒപ്പനപ്പാട്ടു-തിരട്ടുകല്യാണത്തിനു മാപ്പിള സ്ത്രീകൾ പാടുന്ന പാട്ട്.

ഒപ്പനമുട്ടുക-ഒപ്പനപ്പാട്ടു പാടുക.

ഒപ്പം-വി. ൧. തുല്യമായ. ൨. നിരപ്പായ.

ഒപ്പം-൧. തുല്യം ൨. നിരപ്പ്.

ഒപ്പമിടുക-നിരപ്പാക്കുക.

ഒപ്പരം-ഒരുമിപ്പ്.

ഒപ്പാരി-മരിച്ചവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു സ്തുതിപാടി കരയുക. [ചിലടിക്കിൽ ഒപ്പാര് എന്നു പറയുന്നു.]

ഒപ്പൽ-൧. മുടക്കൽ. ൨. വല്ലതും മീതെ അമർന്നിരിക്കെ ചൂടുക്കുക. ൩. പതുക്കെ തൊടുക.

ഒപ്പവർ-ഒക്കുന്നവർ.

ഒപ്പാരു്-മരിച്ചവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു സ്തുതിപാടിക്കരയുക.

ഒപ്പിക്കുക-ശരിയാക്കുക, തുല്യമാക്കുക, ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക, ചതിക്കുക.

ഒപ്പിടുക-എഴുത്തിൽ അടയാളം വെയ്ക്കുക

ഒപ്പു്-൧. എഴുത്തിൽ വെയ്ക്കുന്ന അടയാളം. ൨. തുല്യത. (പ്രചാരലുപ്തം.)

ഒപ്പുക-൧ തുടയ്ക്കുക ൨. വല്ലതും മീതെ അമർത്തി തിരിയെ എടുക്കുക. ൩ പതുക്കെ തൊടുക

ഒപ്പുമാനം ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അനുഭവം.

ഒപ്പുനിരപ്പു്, ഒപ്പുനിരപ്പു്-സമം.

ഒപ്പോപ്പം-വി. തുല്യമായ.

ഒപ്പോരുകൈ-ഒത്തകൈ.

ഒമട്ട-മുഴ.

ഒയിവനം-ഉപജീവനം. (പ-മ.)

ഒയ്യാരം-നാട്യം, വലിപ്പം. (പ-മ.)

ഒരക്കണം-ഒരു നിമിഷത്തിൽ

ഒരിക്കൽ, ഒരിക്കാൽ-അ ഒരുസമയത്തു്.

'ഒരുമിനമൊരിക്കലൊരുപിടിഭുജിപ്പാൻ'
(പതിനാലുവൃത്തം)

ഒരിക്കൽ-ഒരുനേരം ആഹാരം കഴിച്ചിരിക്കുക (വ്രതം.)

ഒരിക്കം-ഇഷ്ടം

ഒരിക്കലും-അ. ഒരു സമയത്തും.

ഒരിക്കാൽ-ഒരുകാൽ എന്നതിന്റെ രൂപഭേദം. ഇതാണു് മുട്ടവിൽ 'ഒരിക്കൽ' എന്നു പരിണമിച്ചതു്.

ഒരീടു്-ഒരു പ്രാവശ്യം.

ഒരു-വി. ഒന്നു്.

ഒരുകൈ(യു്)-വി. ൧. ഏകമനസ്സുള്ള. ൨. ഒരു കൈനിറഞ്ഞ.

ഒരുക്കം-൧. വട്ടംകൂട്ടുക, ഉദ്യമം. ൨. തുടങ്ങുക, ആരംഭം. ൩. പ്രയത്നം. ൪. അവസാനം. ൫. യോജിപ്പു്.

ഒരുക്കമാനം-വസ്തുക്കൾ.

ഒരുങ്ങുക-൧. വട്ടംകൂട്ടുക, തയാറാവുക. ൨. തുടങ്ങുക. ൩. പ്രയത്നം ചെയ്യുക. ൪. അവസാനിക്കുക, തീരുക. [സ. ക്രി. ഒരുക്കുക.]

ഒരുച്ചെവിയൻ-ഒരു ചെടി.

ഒരുത്തൻ-ഒരു മനുഷ്യൻ.

ഒരുത്തി-ഒരു സ്ത്രീ.

ഒരുനാളും-ഒരിക്കലും.

ഒരുനില-വി ഏകമനസ്സായുള്ള.

ഒരുനേരം-൧. ഒരു സമയം ൨. ഒരിക്കൽ (വ്രതം.)

ഒരുപാട്ടു-വി. ഒരു പക്ഷത്തിലുള്ള.

ഒരുപാട്ടു-ഒരംശം.

ഒരുപാട്-അ. ൧. ഒരിക്കൽ. ൨. അധികം.

ഒരുമ-സ്നേഹം, ഐക്യം.

ഒരുമ-വി. ഒരു കീഴ്കണക്ക്.

ഒരുമപ്പാടു്-ഒരുമ്പാടു്.

ഒരുമാവു്-ഒരു കീഴ്കണക്ക്, ഒരുമ.

ഒരുമിക്കുക-ഒന്നിച്ചുചേരുക.

ഒരുമിച്ചു്-അ. ൧. കൂടെ, ഒന്നിച്ചു. ൨. ഏകമനസ്സായിട്ടു്.

ഒരുമ്പാടു്-൧. ഉദ്യമം, ഒരുക്കം, ശ്രമം. ൨. ആരംഭം. ൩. ഐക്യം.

ഒരുമ്പെടുക-൧. ഉദ്യമിക്കുക, ഒരുങ്ങുക, ശ്രമിക്കുക ൨. ആരംഭിക്കുക, ൩. ഒരുമിക്കുക.

ഒരുവൻ, ഒരുവർ-ഒരുത്തൻ.

ഒരുവൾ-ഒരുത്തി.

ഒരുവേരൻ-ചെറുകടലം, ചെറുക, ഒരു ചെടി.

ഒരുഴം-അ. ൧. ഒരു സമയം. ൨. ഒരേടു. ൩. ഒരു പ്രാവശ്യം.

ഒാരടത്തു്-അ. ഒരു ദിക്കിൽ.
ഒരേടം-അ. ഒരു ദിക്കു്.
ഒരേടവും-അ. ഒരു ദിക്കിലും.
ഒലന്ത, ലന്ത-ഹാളൻഡു് എന്ന രാജ്യം.
ഒലമാരി-ഒരു വിധം കപ്പൽ.
ഒലി-ശബ്ദം.
ഒലിക്കുക-ഒഴുകുക. പൎയ്യായങ്ങൾ-സ്രവം, സ്രവം. [സം. ക്രി. ഒലിപ്പിക്കുക].
ഒലിപ്പു്-ഒഴുക്കു്.
ഒലിവു്-ഫ. ഒഴുക്കു്. വ. ജലപ്രവാഹം. [ജലപ്രവാഹത്തിനു പൎയ്യായം-സ്രോതസ്സ്].
ഒല്പമ്പു്-തുക്കുകട്ടി, ഈയക്കട്ടി.
ഒല്പമ്പുക-ലാഞ്ചുക, ജലത്തിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉലച്ചുകഴുകുക.
ഒല്ല, ഒലാ-അ. അരുതു, പാടുള്ളതല്ല. വ-ം നിഷേധാൎത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നു.]
'പോകൊല്ലാ പോകൊല്ലാ മമവല്ലഭാ
പോകിൽനിന്നെക്കൊലചെയ്യുംസുഗ്രീവൻ'
(ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം)
'കൊന്നീടൊലാ സോദരാ കന്യകാംമേ'
(ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം)
ഒല്ലാത്ത, ഒല്ലാത-അ. അരുതാത്ത.
'ഒഴികൊഴിക ശശവദന ത്വന്മമ വചോ ഒ
ല്ലാതകാൎയ്യമൊരായ്കമൂഢപ്രഭോ [വാൻ'
(അദ്ധ്യാത്മരാമായണം)
ഒല്ലായ്മ-ഫ. മോക്ഷം, വ. ചീത്തത്തം. ന. പ്രാപ്തികേടു്.
ഒല്ലി-പുതപ്പു്.
ഒല്ലിയൽ-ഉടയാട.
ഒല്ലുക-ഫ. സമ്മതിക്കുക. വ. സ്നേഹിക്കുക. ന. സാധിക്കുക. ര. യോഗ്യമാകുക.
ഒവ്വ-ഒക്കുക.
ഒവ്വാ-അ. ഒക്കുകയില്ല, സമമാവുകയില്ല വ. വഹിയാ, ഇല്ല.
ഒവ്വാതെ-ഒക്കാതെ, പോകാതെ.
ഒവ്വാത്ത-വി. ചേരാത്ത.
ഒവ്വായ്മ-ചേരായ്മ.
ഒസ്യത്തു്-മരണപത്രം.
ഒളകു്-ആയുധാഭ്യാസത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം, ഉളകു്, ഉളവു്.
ഒളച്ചിൽ-വേദന, കനിന്നാവുക, ഉളച്ചിൽ.
ഒളയുക-വേദനയുണ്ടാവുക, കനിന്നാവുക, ഉളയുക.
ഒളി-കാന്തി.
ഒളിക്കുക-മറഞ്ഞുകളയുക. [സം. ക്രി. ഒളിപ്പിക്കുക]
[ഒളിച്ചവൻ എന്നതിനു പൎയ്യായങ്ങൾ-നഷ്ടൻ, തിരോഹിതൻ].
ഒളിപുരുഷൻ-ജാരൻ, ഒളിശയനക്കാരൻ
ഒളിപ്പിടം-ഒളിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഒളിപ്പു്-മറവു്.
ഒളിമ-പ്രകാശം, ശോഭ.
ഒളിമരം-ഏതിമരം, രാത്രിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു മരം.
ഒളിമറ-ഒളിക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഒളിമിന്നൽ-ശോഭ.
ഒളിയമ്പു്-ഒളിച്ചുവിടുന്ന അമ്പു്.
ഒളിയുക-മറയുക. ഒളിയുക > < തെളിയുക.
ഒളിവതൽ-ഗൂഢമായ മാൎഗ്ഗം. പൎയ്യായങ്ങൾ-പ്രച്ഛന്നം, അന്തൎദ്വാരം.
ഒളിവു്-ഫ. പ്രകാശം, ശോഭ. വ. മറവു്.
ഒഴികഴിവു്-ഫ. ഉപായം. വ. കാൎയ്യവഴി ന. നിവൃത്തി. ര. മാറ്റം.
ഒഴികെ-അ. കൂടാതെ.
ഒഴിച്ചിൽ-ഫ. നിവൃത്തി, നിൎവാഹം. വ. ഉപായം. ന. വേൎപാടു്. ര. മാറ്റം. ദ. അതിസാരം. ന്ന. അവസരം.
ഒഴിച്ചുപോക-പിൻതിരിക.
ഒഴിഞ്ഞു്-അ. കൂടാതെ (തമിഴ്).
ഒഴിയുക-ഫ. മാറുക, വിട്ടുപോവുക. വ. അതിസരിക്കുക. ന. ഒഴുക.

ഒഴിവ്-൧ വേലയില്ലാത്ത സമയം. ൨. ഉപായം. ൩. നിൎവ്വാഹം. ൪. നിവൃത്തി. ൫. അതിസാരം. ൬. അവസരം. ൭. വേർപാട്. ൮. മാററം.

ഒഴിവുമുറി, ഒഴിമുറി-നിലം പുരയിടങ്ങൾ മുതലായവ തിരിയെ ചാൎത്തുന്നതിന എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന പ്രമാണം.

ഒഴുകൽ-൧. ഒഴിവ്. ൨. ഒഴുക്കു.

ഒഴുക്ക്-൧. നിലം പുരയിടങ്ങളുടെ അതിരുവിവരം എഴുതിയ കണക്ക്. ൨. ഭിത്തിയുടെ ഒരു വശം.

ഒഴുകുക-ഒലിക്കുക. [സ. ക്രി. ഒഴുക്കുക].

ഒഴുക്കററ-വി. മിനുസമുള്ള.

ഒഴുക്കം-൧. മിനുസം. ൨. ഭംഗി. ൩. ക്രമം. ൪. ഒലിപ്പ്.

ഒഴുക്ക്-ഒലിവ്. പൎയ്യായങ്ങൾ-പ്രവാഹം, പ്രവൃത്തി.

ഒഴുക്കുനീര്-ഒഴുകുന്ന വെള്ളം.

ഒഴുങ്ങ്-മുറ.

ഒഴുവാരം-അറയുടെ പിൻവശത്തുള്ള ഒരു മുറി.

ഒററുവന-കിട്ടാത്ത. "ഒററുവനകാലം"

ഒററ-വി. ഒന്നായുള്ള.

ഒററത്താളം-ഏകതാളം. [ഏകതാളം എന്നതു നോക്കുക].

ഒററൻ-ഒററുന്നവൻ, ചാരൻ.

ഒററപ്പടവൻ-ഒററമൂടുപടമുള്ള സൎപ്പം.

ഒററയായ-വി. ഒന്നായ.

[ഒററയായിട്ടുള്ളവൻ എന്നതിന പൎയ്യായങ്ങൾ-ഏകൻ, ഏകകൻ, ഏകാകി]

ഒററാൽ-൧. മീൻപിടിത്തം. ൨. മീൻ പിടിക്കുന്ന (പാത്രം) യന്ത്രം, കരുത്തി, മീൻകൂട. [ചിലർ മാറാൽ, ഒററാൽ ഇങ്ങിനെയും പറയുന്നു]. പൎയ്യായങ്ങൾ-മത്സ്യധാനി, കുവേണി.

ഒററി-നിലം പുരയിടങ്ങൾ അടകുവിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മുറ.

ഒററിക്കുറു-ഒളിച്ചുകളി.

ഒററിത്തേട്ടം-ഒററിയായി നിലം പുരയിടങ്ങൾ എഴുതിവാങ്ങുക.

ഒററിപ്പുക്കളിക്ക-ചാരന്റെ ജോലിചെയ്യു.

ഒററിയാൻ, ഒററയാൻ-൧. അണ്ണന്നി. ൨. കൊമ്പനാന.

ഒററു-വ്യാജത്തെ അറിഞ്ഞു ഗൂഢമായിപ്പറക.

ഒററുക-൧. വ്യാജത്തെ അറിഞ്ഞുപറയുക. ൨. മീൻപിടിക്കുക. ൩. വെരുക (മെത) പുഴുക വെളിയിലാക്കുക.

ഒററുകാണം- ഒററി കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

ഒററുകാരൻ-൧. ചാരൻ. ൨. ചതിയൻ. ൩. മീൻപിടിക്കുന്നവൻ.

ഓ

ഓ— ഒരു സ്വരാക്ഷരം. [ദീൎഘസ്വരം, കണ്ഠോഷ്ഠ്യം].

ഓ-അ. ൧. ഓൎമ്മ. ൨. അനുസരണം. ൩. ആശ്ചൎയ്യം. ൪. വിളി. ൫. കരുണ. ൬. ചോദ്യം. ൭. ഉദാസീനം. ൮. വിപരീതം ൯ സംശയം.

ഓഃ-ബ്രഹ്മാവ്.

ഓക-ശൂകം, നെല്ലിന്റെ ഓക്.

ഓകൻ-മീശയുള്ള നെല്ല്.

ഓകം-൧. ഭവനം. ൨. ആശ്രയസ്ഥാനം. ൩. ആശ്രയം. ൪ ഒരു പക്ഷി.

ഓകസ്സ്-൧. ഭവനം. ഇവിടെ കൂടിച്ചേരുന്നു എന്നൎത്ഥം. ൨. ആശ്രയസ്ഥാനം. ൩. സ്ഥാനം, ഇരിപ്പിടം.

ഓകാരം-ഓ എന്ന അക്ഷരം.

ഓക്-൧. വെള്ളം വെളിയിൽപോകുന്നതിന ശിലാദികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതാവു. പൎയ്യായം-പ്രണാളി. ൨. നെല്ലിന്റെ മീശ.

ഓകലം-മാംസഖണ്ഡം, മാംസപ്പം.

ഓക്കാനം-മനംമറിപ്പ്, ഛർദ്ദിപ്പാനുള്ള ഭാവം.

ഓക്കാനിക്കുക - മനംമറിക്കുക, ഛർദ്ദിപ്പാൻ ഭാവിക്കുക.

ഓക്യം-൧. സുഖപ്പെടാനുള്ള സ്ഥലം. ൨. നന്ദി. ൩. സന്തോഷം.

ഓഘം-൧. കൂട്ടം. ഊഹിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം. ൨. ഒഴുക്ക്. വഹിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ൩. മുറുകിയ മട്ടിലുള്ള നൃത്താദികളുടെ പേർ, താളഭേദം. കൂട്ടിച്ചേർത്തത് എന്നർത്ഥം. ൪. പാരമ്പര്യോപദേശം

-ഓങ്കാ-ഉന്നതമായ.

ഓങ്കാരം-പ്രണവം. ഓം എന്ന അക്ഷരം. ഓം=രക്ഷിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. അഃ= വിഷ്ണു ഉഃ=ശിവൻ. മഃ=ബ്രഹ്മാവ്. ഈ മൂന്നു ശബ്ദങ്ങളും കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ അ+ഉ+മ='ഓം' എന്നാകുന്നു. ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവന്മാർക്ക് ഒന്നിച്ചുള്ള പേരാകയാൽ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ വാചകം എന്നർത്ഥം.

'അകാരോ ബ്രഹ്മവിഷ്ണീശ
കമഠശേഷപംഗവഗണരവേണ
ഗൗരീവന്തഃപുരഹരകൗ
ഭൂഷണം ബ്രാഹ്മണോ മധ്യമായഃ
ഉകാരഃ ക്ഷത്രിയോ നേത്രേ
ഹരമൗലൗ ഹാരഹാരൗ
മന്ത്രാംഗൈഗയാതിമന്ത്രൗനഃ' (രത്നമാല)

ഓങ്ങൽ-൧. അടിപ്പാൻ ഭാവിക്കുക. ൨. തുനിയുക. പര്യായങ്ങൾ-ഉദ്യമം, ഉദ്യമം, ൩. ഭയപ്പെടുത്തുക. ൪. തുടങ്ങുക.

'കേഴവാൻ ഓങ്ങുമ്പോൾ'

(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഓങ്ങുക-൧. അടിപ്പാൻ ഭാവിക്കുക. ൨. തുനിയുക.

ഓച്ചർ-ക്ഷേത്രത്തിൽ മദ്ദളം കൊട്ടുന്നവരായ ഒരുവക മാരാന്മാർ.

ഓച്ഛാനം-൧. വണക്കം ൨. വലിയ ആളുകളുടെ അടുക്കൽ 'ഓ' എന്നു മറുപടി പറയുക.

ഓജരാശി-പന്ത്രണ്ടുരാശികളിൽ ഒററയായി വരുന്നരാശി.

ഓജസ്സ്-൧ ഒജസ്സ്. ൨. ബലം. നേരിട്ടുനില്ക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ൩. പ്രകാശം. ൪. രസംമുതൽ ശുക്ലംവരെയുള്ള ധാതുക്കളുടെ സാരം. ഇതു ദേഹത്തിൽ സർവ്വാംഗം വ്യാപിക്കുന്നു. ഓജസ്സു നശിച്ചാൽ മരണം. ബുദ്ധ്യഹങ്കാരങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. ൫. പ്രതാപം. ൬. കാവ്യഗുണങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

[ഓജസ്സ് (കാവ്യഗുണം.) ഏതിന്റെ വൈഭവത്താൽ മനസ്സിനു ഒരു ജ്വലിതത്വപ്രതീതിയുളവാക്കുന്നുവോ ആ ഗുണം ഓജസ്സാകുന്നു. ഓജസ്സു വീരത്തിലും, അതിനേക്കാൾ ബീഭത്സത്തിലും, അതിനേക്കാൾ രൗദ്രത്തിലും അധികം കാണും.-ഭാഷാഭൂഷണം.]

ഓജസ്വത്ത്, ഓജസ്വി-വി. ബലമുള്ള, പ്രകാശമുള്ള.

ഓജിഷ്ഠ-വി. അത്യധികം ശക്തിയുള്ള.

ഓട്-അ. കൂടെ, കൂടി ഒന്നിച്ച്.

ഓട്-൧. ചെമ്പും ഈയവുംകൂടി ഉരുക്കിയ ഒരു ലോഹം ൨. പുരമേയുന്നതിനു മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു സാധനം. ൩. ഫലങ്ങളുടെ പുറമേ കട്ടപ്പത്തിലിരിക്കുന്ന തോട്. ൪. ആമയുടെയും മററും പുറത്തിരിക്കുന്ന കട്ടപ്പമുള്ള തോട്.

ഓടക്കുഴൽ-൧. സംഗീതം ഊതുന്ന കുഴൽ. പര്യായം-സുഷിരം. ൨. തീയൂതുന്ന കുഴൽ.

ഓടൻ, ഓടത്തുനായർ-കേരളത്തിലെ ഒരുജാതിനായർ, ഓട്ടുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

ഓടമരം-ഒരു വൃക്ഷം. പര്യായങ്ങൾ-ഇംഗുദി (ഇംഗുദം), താപസതരു. ഇതു വംസ്കവത്തിൽ ലതാരൂപമാകുന്നു.

[ഇതു കടുവും ഉഷ്ണവുമാകുന്നു. മദഗന്ധമുണ്ട്. രസായനമാണ്. വ്രണം, കൃമി, വാതകഫരോഗങ്ങൾ ഇവയെ കളയും. താപസന്മാർ ഇതിന്റെ കായ് ഭക്ഷിക്കും. ഓടലെണ്ണയ്ക്കു കശപ്പുണ്ട്. വളരെ ലഘുവാണ്. വാതത്തെ ശമിപ്പിക്കും. ഉഷ്ണമാണത്രെ. ഓടൽക്കുരു സ്വാദാണ്. അത്യുഷ്ണമല്ല. ത്രിദോഷഘ്നമാകുന്നു.]

ഓടം-ജലത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുമാതിരി തോണി. ഉ-ം, 'പള്ളിയോടം'. (അടിമരാൽ എന്നതു നോക്കുക)

ഓടം-അ. ഓളം. ഉ-ം, ഏത്രോടം, ഏത്രത്തോടം=ഏതുവരെ.

ഓടൽ-ഒരു വള്ളി. (ഓടമരം നോക്കുക.)

ഓടാമ്പൽ-വാതലടച്ചു പൂട്ടുന്നതിന് ഇരിമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി തറയ്ക്കുന്ന ഓടുതണ്ട്, സാക്ഷ, തഴുത്.

ഓടി-വേഗവും ഭംഗിയുമുള്ള ഒരുമാതിരി ചെറിയ വള്ളം.

ഓട്ടുക-പ്ര. പായുക. ദ്വി. കപ്പൽപോവുക. തൃ. തടവില്ലാതിരിക്കുക. ഉ-ം, 'എന്റെ വാക്ക് അവനു് ഓട്ടുന്നില്ല'.

ഓട്ട-ചെറിയദ്വാരം.

ഓട്ടക്കഴയാൻ-അല്പബുദ്ധിയുള്ളവൻ.

ഓട്ടക്കൈ(യ്)-വി. കൈയിൽ ദ്രവ്യം ഇരിക്കാത്ത.

ഓട്ടട-മാട്ടപ്പം. പര്യായങ്ങൾ-അപൂപം, പോളി, അഭ്യൂഷം.

[അരിമാവ്, ഗോതമ്പുമാവ് ഇവ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. പോളി മുതലായതും ഇതിൽ ചേരും. ഇവക്കു ചുരുങ്ങിയ ഭേദപ്പാടുള്ളു.]

ഓട്ടൻതുള്ളൽ-തുള്ളക്കളി.

[തുള്ളക്കഥയുടെ പ്രഥമപ്രണയിതാവ് പ്രസിദ്ധകവിശിരോമണിയായ കലക്കത്തു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരാകുന്നു. ഇതിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു കാരണം അദ്ദേഹവും ഒരു ചാക്യാരും തമ്മിലുണ്ടായ രസക്കേടാണ്. തുള്ളൽ മൂന്നുവിധം ഉണ്ട്. പ്ര. ഓട്ടൻ—പതിനാലുവൃത്തത്തിലെ ആദിവൃത്തം 'ഗുണഗണമിയലും ഗണനായകനം' എന്നപോലെ ഇരിക്കും. ദ്വി. ശീതങ്കൻ-ഇതു മുറക്കാരകൊണ്ടു ഓട്ടനിൽ താണതാണ്. 'രംഭേനിനക്കമെനിക്കുവിപിനവും' എന്ന കിളിപ്പാട്ടുരീതി. തൃ. പറയൻ-ഇതു ശീതങ്കനിലും പതിഞ്ഞരീതിയിലുള്ളതാകുന്നു. പതിനാലുവൃത്തത്തിലെ നവമവൃത്തം 'തേരിൽനിന്നങ്ങിറങ്ങിവിളങ്ങുമംബുജലോചനൻ' എന്നപോലെ.]

ഓട്ടപ്പം-ഓട്ടട. [ഓട്ടട നോക്കുക]

ഓട്ടപ്പെടുത്തുക-തുള (ദ്വാരം) ഉണ്ടാക്കുക.

ഓട്ടഭൂമി-നല്ല വളമുള്ള ഭൂമി. (മലയംഭൂമി)

ഓട്ടം-പ്ര. പാച്ചിൽ. പര്യായങ്ങൾ-പ്രദ്രവം, ഉദ്രാവം, സംദ്രാവം, വിദ്രവം, ദ്രവം, സന്ദാവം, അപക്രമം, അപയാനം. ദ്വി. നല്ലഗ്രഹണശക്തി. ഉ-ം, 'ബുദ്ധിക്ക് ഓട്ടം ഉണ്ട്'.

ഓട്ടാളൻ-പ്ര. ദൂതൻ. ദ്വി. ചാരൻ. തൃ. ഓടുന്നവൻ.

ഓട്ടി-കപ്പിത്താൻ, കപ്പലോടിക്കുന്നവൻ.

ഓട്ടുകലം-വറകലം, ഓടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാത്രം.

ഓട്ടുപണിക്കാരൻ-മൂശാരി.

ഓട്ടുപാത്രം-ഓടുകൊണ്ടുള്ള പാത്രം.

ഓട്ടുമേനി-വി. ഓടിന്റെ നിറമുള്ള.

ഓട്ടുവള-ഓടുകൊണ്ടുള്ള കൈയാഭരണം.

ഓട്ടേരിമ-ഒരുമാതിരി ഭക്ഷണം. (മൂട്ട)

ഓട്ടേണം-ഓടിക്കണം, വേഗത്തിൽ പറഞ്ഞയക്കണം.

'ഓട്ടേണം [illegible]'

(സന്താനഗോപാലം-പാന)

ഓണത്തല്ലു-കയ്യാങ്കളി.

ഓണത്തുപെരുമാൾ-കായംകുളത്തു തമ്പുരാൻ.

ഓണപ്പൂ-ഒരു വള്ളിയിലുണ്ടാകുന്ന പുഷ്പം

ഓണം-ഫ ഇരുപത്തുരണ്ടാം നക്ഷത്രം. വ. ഒരു വിശേഷദിവസം.

"പരശുരാമൻ കേരളത്തിൽ വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്തതിന്റെശേഷം തന്റെ സഹായം ആവശ്യമെന്നു എപ്പോഴെങ്കിലും തോന്നിയാൽ ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തു കേരളബ്രാഹ്മണർ സംഘം കൂടി മൂന്നുദിവസം വ്രതമിരുന്നു വിചാരിച്ചാൽ അപ്പോൾ കാണാമെന്നു പറഞ്ഞതായി പുരാവൃത്തമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം നംപൂരിമാരുടെ സന്തതികൾ പരീക്ഷിക്കണമെന്നുവിചാരിച്ചു യോഗം കൂടി ധ്യാനിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായി. വിശേഷകാര്യം ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇനിമേൽ ഇപ്രകാരം യോജിപ്പില്ലാതെയും യോഗംകൂടാൻ സംഗതി വരാതെയും വരട്ടെ എന്നു ശപിച്ചു. ആ ശാപം ഹേതുവാൽ നംപൂരിമാർ വളരെ വ്യസനിച്ചതുകണ്ടു് അദ്ദേഹം ചിങ്ങമാസത്തിൽ തിരുവോണത്തുംനാൾ താൻ ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തുവരുമെന്നുംകല്പിച്ചു." (മ. ഭാ.ച)

ഓഡ്രപുഷ്പം-ചെമ്പരത്തിപ്പൂവ്. കുറഞ്ഞൊന്നു നലവുള്ള പുഷ്പം എന്നർത്ഥം. മറെറാരു പര്യായം-ജവാപുഷ്പം (ജപാപുഷ്പം.)

ഓതം-ഫ. മഴക്കാലത്തിൽ വീട്ടിന്റെ തറയിലുള്ള ഈറം. വ. പൊട്ടൽ. ന. വൃദ്ധി എന്ന രോഗം. ർ സമുദ്രം.

ഓതിക്ക-പഠിപ്പിക്ക.

ഓതിക്കവൻ, ഓതിക്കോൻ-ബ്രാഹ്മണരിൽ വേദം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരു. 'ഓതിക്കൻ' എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. പര്യായങ്ങൾ-ഉപാദ്ധ്യായൻ, അദ്ധ്യാപകൻ.

ഓതിരം-ഫ. ഒരുമാതിരി കരണംമറിച്ചിൽ. വ. ചെക്കിട്ടുള്ള അടി. [ആയുധാഭ്യാസം എന്നതു നോക്കുക.]

ഓതു്-പൂച്ച. എലികളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു ഭവനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ഓതുക-ഫ. വേദം ചൊല്ലുക. വ. മന്ത്രം ചൊല്ലുക ന. പറയുക, ഉച്ചരിക്കുക. ർ ഊതുക. [സ. ക്രി. ഓതിക്കുക.]

ഓത്തൻ-വേദംപഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ.

ഓത്തി-ഫ. ഓവു്. വ. പാത്തി. ന. വെള്ളച്ചാൽ.

ഓത്തു്-ഫ. വേദം. വ. വേദംചൊല്ലുക. ന. പറയുക.

ഓദനി-കുറന്തോട്ടി.

ഓദനം-ഫ. ചോറ. നലവുള്ളതു് എന്നർത്ഥം. വ. മേഘം.

ഓധസ്സ്-അകിട്.

ഓനായി-ചെന്നായ്. (തമിഴാണ്.)

ഓന്തു്-ഒരു ചെറിയ ജന്തു പര്യായങ്ങൾ-സരടം, കൃകലാസം.

[ഓന്തു വാലത്തിനു കിഴിയിടുവാൻ നന്നാണ്.]

(പച്ചഓന്തിനെപ്പോലെ നിറംമാറുന്ന ഒരു ജന്തു 'ഗിനി' എന്ന രാജ്യത്തിലുണ്ട്. അതിനു Agama (ആഗമ) എന്നു പറയും. പടം നോക്കുക.)

ഓന്തൊററി, ഓന്തുകൊത്തി-പ്രാപ്പിടിയൻ, പുള്ളു്.

ഓപ്പക്കല്ലു്-ഉരക്കല്ലു്, ഉരകല്ലു്.

'പൊന്നിലിളമതൻ ഓപ്പക്കല്ലുമായൊരു'

(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഓപ്പം-ഫ. മിനുസം, ഭംഗം. വ. തിളപ്പു്. [ഓപ്പു് എന്നും കാണുന്നു.]

ഓപ്പമിടുക-ഫ. മിനുക്കുക. വ. തിളപ്പിക്കുക.

ഓപ്പിടുക-മിനുസംവരുത്തുക, മൃദുവാക്കുക

ഓം-പ്രണവം. (എല്ലാമന്ത്രങ്ങളുടേയും ആദിയിൽ ഉച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദം.) ഓങ്കാരം എന്നതു നോക്കുക. 'ഓം' എന്നതിനു ഉദ്ഗീഥ, ഏകാക്ഷരം ഇങ്ങിനെയും പേർ കാണുന്നു.

ഓം-അ. അംഗീകാരം.

ഓമ-ഫ. തൂണിന്റെ അടിയിൽ കടഞ്ഞു തീർത്തുവെയ്ക്കുന്ന മരക്കഷണം. വ. കപ്പളം. (ഉറപ്പില്ലാത്ത ഒരുവക ചെറിയ വൃക്ഷം.)

[കപ്പളം എന്നു മാത്രമല്ല 'കപ്പയാവണക്ക്' 'പപ്പക്കാ' ഇങ്ങിനെയും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു പിത്തത്തെ ഉണ്ടാക്കും. കൃമിയെ നശിപ്പിക്കും. ഇതിന്റെ പാലു പല്ലുകുത്തിനു നന്നാണ്. അധികമാകരുത്, വയറുകടി വരും.]

ഓമൻ-രക്ഷാകർത്താവ്.

ഓമന-വി. ഭംഗിയുള്ള, ഇഷ്ടമുള്ള.

ഓമനക്കാരൻ-കൂത്തുങ്ങളൊന്നിച്ചു കളിക്കുന്നവൻ.

ഓമനക്കൊടിയൻ-മെരു (വെരു) കിനു വേട്ടക്കാർ വിളിക്കുന്ന പേർ.

ഓമനപ്പുതിയകോയിലകം-തിരുവിതാംകൂർ രാജധാനി.

ഓമം-ഒരു മരുന്ന്. അയമോദകം, [അയമോദകം, എന്നു നോക്കുക.]

ഓമനിക്ക-ലാളിക്ക.

'ഓമനിച്ചീടുവാൻ തോന്നുമത്രെ'
(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഓമൽ-വി. ഫ. ഭംഗിയുള്ള, അഴകേറിയ. വ. ഇഷ്ടമുള്ള ന. വൃത്തിയുള്ള ര. ഓമനിക്കത്തക്ക ഌ. സാധുത്വമുള്ള.

ഓമൽക്കുഴി-അരയിലെ കുഴി.

ഓമലാൾ-സുന്ദരി.

ഓമലൊടിയൻ-മകഴച്ചു വേട്ടയിലുള്ള പേർ. [ഓമൽ+ഒടിയൻ].

ഓമാത്തം-മധുരവാക്ക്, സംസാരം.

ഓമുടച്ചൻ-മുട്ടിവസം

ഓയാതെ-ഇടവിടാതെ.

ഓമ്പുക-ഫ. തലോടുക. ഉ-ം, 'കുഞ്ഞിനെ ഓമ്പിത്തടവി. വ. കൊഞ്ചുക. ന. നേർമ്മയാക്കുക. ര. മിനുസം വരുത്തുക. ഉ-ം, 'തലമുടി ഓമ്പിക്കെട്ടി'. ഌ. രക്ഷിക്കുക. ൡ. വളർത്തുക.

ഓരം-ഫ. ഉയരം. വ. വശം. ന. അററം. ര. അതിര്. ഌ. വിളമ്പ് (വക്ക്) ൡ. കര.

ഓരാവടം-കഠിനമായ മന്തൽ

ഓരാണ്ടിക-ആണ്ടടിയന്തിരം, മരിച്ചാൽ ഒരാണ്ടു കഴിയുമ്പോഴുള്ള അടിയന്തിരം

ഓരാതെ-അ. ഓർക്കാതെ.

ഓരായം-രണ്ടു തട്ടിയോ രണ്ടു കല്ലോ ചേർത്തു എന്നറിയാത്തവിധം ഒന്നായിച്ചേർക്കുക. ഇതിനു ഓരായപ്പണി, ഓരായക്കെട്ട് എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നു.

ഓരി-ഫ. നരി. വ. പങ്ക് (അംശം) ന. ശബ്ദം.

ഓരില-ഒരു ചെടി.

[ഇതു കൈപ്പുരസമാണ്. കാസശ്വാസങ്ങളും, വാതഗ്രഹണി, മൂർച്ഛ, ഇക്കിളം, ഗുന്മം, ശ്ലേഷ്മം മുതലായവയെ കളയും]

ഓരിലത്താമര ഒരു പച്ചമരുന്ന്. പര്യായങ്ങൾ-അംബഷ്ഠ, അതിചര, പാഠ, ചാരടി, പത്മചാരിണി. ഓരിലത്താമര എന്നു തമിഴ്. നിലത്താമര എന്നു പേരും കാണുന്നു

[ഇതു സുഗന്ധമുള്ളതാണ്. മോഹാലസ്യം, അപസ്മാരം, ഛർദ്ദി, രക്തപിത്തം, പ്രമേഹം, മൂത്രബാധ, അതിസാരം ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.]

ഓരിലമുതക്ക്-ഒരു പച്ചമരുന്ന്.

ഓര്-സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിന്റെ രസം, ഉപ്പുരസം.

ഓരുക-ഓർക്കുക

ഓരോ, ഓരോരോ-അ. ഓരോന്ന്.

ഓർകാലി-ഉവർകാലി.

ഓൎക്കുക വിചാരിക്കുക, നിനയ്ക്കുക. [കാ. ക്രി. ഓൎമ്മിക്കുക].

ഓൎച്ച-ഹ. വിചാരം. വ. വിശ്വാസം.
'ഓൎച്ചയുംപൂണ്ടുപറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ'
(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഓൎച്ച, ഉയൎച്ച-പൊക്കമുള്ള സ്ഥലം, ഉയരം.

ഓർനിലാ-പടന്ന. പൎയ്യായങ്ങൾ-ഉഷരവാൻ, ഉഷരം.

ഓൎപ്പ്-ഓൎമ്മനോക്കുക.

ഓൎമ്മ-സ്മരണം, വിചാരം.

ഓൎമ്മകേട്-മറവി.

ഓർമിന്നൽ-ഉപ്പുവെള്ളത്തിന്റെ പ്രകാശം.

ഓൎവ്വ-ഹ. വിചാരം. വ. ഓൎമ്മ.

ഓല, ഒല്ല-വി. നനഞ്ഞ.

ഓല-അ. തുള്ളിയായിട്ട്.

ഓല-ഹ. തെങ്ങു പന മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇല. വ. കാതിലിടുന്ന ഒരാഭരണം.

ഓല, ഒല്ല-അ. അരുത്. [ഒല്ലനോക്കുക]

ഓലക്കം-ഹ. മനോഹരത്വം. വ. പ്രഭാവം. ന. പ്രകാശം. ര. ആഡംബരം. ഇ. മഹത്വം. ന്ദ. ഓളാങ്കം, കളി.
'ചാലക്കലൻ കളിച്ചുനിന്നീടിനാൻ
ഓലക്കം ചേരുന്ന ബാലതമായ്'
(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഓലക്കരണം-ഓലപ്രമാണം.

ഓലക്കെട്ട്-കെട്ടിടം ഓലകെട്ടുക.

ഓലക്കെട്ടിക്കുക-ഊട്ടവലിക്കുക, ഇടയോല വലിക്കുക.

ഓലങ്കാ-എണ്ണ അളക്കുന്ന ഒരു മാതിരി പാത്രം [ഇതു തവിടാപോലെയിരിക്കും]

ഓലച്ചെവിയൻ-ചെവിയരു വേട്ടയിലുള്ള പേർ.

ഓലൻ-"എരു കറിയിൽ കഷ്ണങ്ങൾ അതി 'ലോലം' ആയിരിക്കുന്നുവോ അതു ഓലൻ. ഈ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി കറികൾ വേറെയും ഉണ്ട്. എന്നാലും ഒരു ഒതുക്കവും, വകറികാളൊട്ടുള്ള വണക്കവും, ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തിന്റെ കാന്തിയും ഓലനു മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ."

ഓലപ്പണം-രാജമുദ്ര പതിച്ച എഴുത്തോലയുടെ വില.

ഓലപ്പുര-ഹ. ഓലകെട്ടിയപുര. വ. ഓല വില്പാൻ വെച്ചിട്ടുള്ള പുര.

ഓലപ്പുറംമറിയുക-തല കീഴ്മേൽ മറിയുക. [വടത്തിനുൽ ബന്ധിപ്പകാരുടെ മറിച്ചിൽ സാധാരണയാണല്ലൊ].

ഓലപ്പെട്ടി-ആധാരപ്പെട്ടി.

ഓലം-ഹ. സഹായിപ്പാൻ വേണ്ടിയുള്ള വിളി, വ. ചേന.

ഓലം, ഓലൻ-ഒരു കറി. ('ഓലൻ നോക്കുക.)

ഓലമടൽ-ഓലയുടെ തണ്ട്.

ഓലമത്സ്യം-വാൾമീൻ.

ഓലമാരി, ഒലമാരി-ഒരു മാതിരികപ്പൽ.

ഓലമൂറിയൻ-ഒരു പക്ഷി, ഒരുചാത്തൻ.

ഓലയെഴുത്തൻ-രായസംപിള്ള.

ഓലി-ഹ. വട്ടം കുറഞ്ഞ കുളം. വ. ആറ മണലിൽ മാന്തിയുണ്ടാക്കുന്ന കുഴി, ന. നരി. ര. നിലവിളി, ശബ്ദം.

ഓലുക-ഒഴുകുക.

ഓലും-വി. ഒഴുകുന്ന.
'പാരചാലും മൊഴിമാർ കലതിലാകേ'
(കിമ്മീരവധം കഥകളി)

ഓലോകനം-ഉല, കൊല്ലന്റെ ഇരിപ്പുപണിസ്ഥലം.

ഓലോല-അ. തുള്ളിതുള്ളിയായിട്ട്.

ഓലോലൻ-ഒരു കറി.

ഓല്ലാ-ആറ് ഭാഗ്യം.

ഓവ്-ജലം ഒഴുകി പുറത്തുപോകുവാനായി വേലിയങ്ങളിലും മറവും കെട്ടുന്നത്. പൎയ്യായം-പ്രണാളി (പ്രണാളം).

ഓശ, ഓച-ശബ്ദം, ഒച്ച.

ഓശക്കുഴൽ-വാദ്യ യ ഊതുകുഴൽ.

ഓശപ്പെടുക-ശബ്ദം ഉണ്ടാകുക [സ. ക്രി. ഓശപ്പെടുത്തുക.]

ഓശപ്പെട്ടവൻ-കീൎത്തിനേടിയവൻ.

ഓശവെടി-അടിയന്തിരം പ്രമാണിച്ചുവെക്കുന്ന വെടി.

ഓഷണം-എരിവ്.

ഓഷധി-൧. ലതാവൃക്ഷാദികളുടെ ജാതി. അതായതു ചിററമൃത്, ആവണക്ക് ഇത്യാദി. ഗുളിക, പൊടി മുതലായവയ്ക്കു ഔഷധം എന്നു പേർ. ൨. ആണ്ടുതോറും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ചെടി. ൩. ഒരു നക്ഷത്രം. ൪. ഫലം പരിപാകമാകുമ്പോൾ നശിച്ചുപോകുന്ന വാഴ നെല്ലു മുതലായവ.

ഓഷധിഗൎഭൻ-ചന്ദ്രൻ

ഓഷധിധരൻ-വൈദ്യൻ.

ഓഷധിനാഥൻ-൧. ചന്ദ്രൻ. ൨. വൈദ്യൻ.

ഓഷധിപതി-ചന്ദ്രൻ. ൨. വൈദ്യൻ.

ഓഷധിപ്രസ്ഥം-ഹിമാലയത്തിലെ ഒരു പ്രധാനനഗരം.

ഓഷധീശൻ-ചന്ദ്രൻ. ഓഷധികളുടെ അധിപൻ.

ഓഷം-൧. ദഹിക്കുക, പൊള്ളുക. മററൊരു പൎയ്യായം-പ്ലോഷം. വേവുക എന്നു ശബ്ദാൎത്ഥം. ൨. ദഹനം, ചൂട്. ൩. പാചകവൃത്തി.

ഓഷ്ഠകം-ചുണ്ട്.

ഓഷ്ഠകൎണ്ണകർ-മഹാഭാരതമനുസരിച്ച് ചെവിവരെ ചിറിയുള്ള ഒരു വക മനുഷ്യർ.

ഓഷ്ഠകോപം, ഓഷ്ഠപ്ര... ...ചുണ്ടിലെ ഒരു രോഗം.

ഓഷ്ഠപുടം-ചുണ്ട്.

ഓഷ്ഠം-൧. ചുണ്ട്, ചൊടി. മുഖ്യാഹാരം മുതലായതു ആദ്യമായി ചുട്ടുനിന്നുള്ള ... ന്നാൎത്ഥം, ൨. കോവൽ [അധരം എന്നതു നോക്കുക.]

ഓഷ്ഠസംപുടം-ഇതളുപോലെ അററം അല്പം അകത്തേയ്ക്കു വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ചുണ്ട്.

ഓഷ്ഠാധരങ്ങൾ-മേലത്തെ ചുണ്ടും താഴത്തെ ചുണ്ടും.

ഓഷ്ഠാപുഷ്പി-ചെമ്പരത്തി.

ഓഷ്ഠോപമഫലം-കോവൽ, തൊണ്ടി.

ഓഷ്ഠ്യ-വി. ചുണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ച.

ഓഷ്ഠ്യങ്ങൾ-പ, ഫ, ബ, ഭ, മ, ഉ ഇവ ആറും ഓഷ്ഠമാകുന്ന അധരപ്രയോഗം കൊണ്ടു ജനിക്കയാൽ ഓഷ്ഠ്യങ്ങൾ

ഓഹരി-പങ്കു.

ഓഹരിക്കാരൻ-പങ്കുകാരൻ.

ഓഹോ-അ. അനുവാദം, ആശ്ചൎയ്യം, ഉദാസീനത, ഭയം, വ്യസനം.

ഓൾ, ഓള-ഭാൎയ്യ, സ്ത്രീ, അവൾ.

ഓളം-൧. കായലിലും മററുമുള്ള ചെറിയ തിര. ൨. തിരമാല.

ഓളു-അ. വാരയും, അതുവും. വ്യാകരണപ്രകാരം കൊണ്ടാദിഗണത്തിൽ പെട്ടതു്, നിൎദ്ദേശിക വിഭക്തിയിൽ ചേരും.

ഓളാങ്കോം-൧. കളി. ൨. ഉല്ലാസം. ൩. അഹങ്കാരം.

ഓളി-൧. കൂകൽ. ൨. അലച്ച്. ൩. നിലവിളി. ൪. ബഹുമാനത്തിങ്കൽ നീ എന്നുള്ളതിനു പകരം പറയുന്ന ഒരു വാക്ക്. ൫. സ്ത്രീലോലി, വിഷയാസക്തൻ, കാമാതുരൻ. [ഈ പദം ചില ദിക്കിൽ നല്ലതല്ല].

ഓററുക-... (മേത്ത) പുഴുങ്ങുക.

ഓ...-...ഴുകുക, ഒലിക്കുക.

ഓഴവൻ-പൎവ്വതത്തിന്റെ താഴ്‌വര, മലയടി.

ഔ

ഔ ഒരു സ്വരാക്ഷരം. [അ+ഉ= ഔ.]

ഔ—പു. ശബ്ദം. ൨. അനന്തൻ. ൩. ഭൂമി.

ഔ—അ. പു. വിളി. ൨. വിരോധം, എതിർപ്പ്. ൩. സൂക്ഷ്മപദാനം, നിശ്ചയവാക്ക്.

ഔകാരം—'ഔ' എന്ന അക്ഷരം.

ഔക്ഷകം, ഔക്ഷം—കാളക്കൂട്ടം.

ഔഖ്യ—വി. പാത്രത്തിൽ വേവിച്ച.

ഔഗ്ര്യം—ഉഗ്രത, കാഠിന്യം, ക്രൗര്യം, ഭയങ്കരം.

ഔചിതി, ഔചിത്യം—യോഗ്യത, അർഹത, ചേർച്ച.

ഔജസിക—വി. അതിബലമുള്ള.

ഔജസം—സ്വർണ്ണം.

ഔജസ്യം—ബലം.

ഔജ്ജ്വല്യം—(ഉജ്ജ്വലത) പ്രകാശം, കാന്തി, ശോഭ.

ഔഡ—വി. നനഞ്ഞ.

ഔഡുപികൻ—വള്ളം കേറി പോകുന്നവൻ.

ഔഡ്രപുഷ്പം—ചെമ്പരത്തി.

ഔഡവ—വി. ഉഡുവിനെ (നക്ഷത്രത്തെ) സംബന്ധിച്ച

ഔത്തമി മൂന്നാമത്തെ മനു.

ഔത്തര—ഉത്തരദിക്കിനെ സംബന്ധിച്ച.

ഔത്തരേയൻ—പരീക്ഷിത്ത് അഭിമന്യുവിന് ഉത്തരയിൽ ഉണ്ടായവൻ.

ഔത്താനപാദൻ—ധ്രുവൻ എന്ന രാജാവ്. ഉത്താനപാദന്റെ പുത്രൻ എന്നർത്ഥം.

ഔത്തരാഹൻ—ഉത്തരദിക്കിലുള്ളവൻ.

ഔത്ഭിദം—ഉവരുപ്പ്, പൊടിയുപ്പ്.

ഔത്സുക്യം—പു. ഇഷ്ടമായ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്സാഹം. ൨. താൽപര്യം. ൩. അധികമുള്ള ആഗ്രഹം.

ഔദകം—ഉദക(വെള്ള)ത്തെ സംബന്ധിച്ചു
'ഔദകമായൊരു പിണ്ഡവും കർമ്മവും'
(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഔദനികൻ—വെപ്പുകാരൻ, ചോറുവെക്കുന്നവൻ. ഓദനം ശില്പമായിട്ടുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം.

ഔദരിക—വി, തന്നത്താൻ പോററുന്ന.
[ഉദരത്തിൽ താൽപര്യമുള്ളവൻ ഔദരികൻ. ഐഹികപാരത്രികങ്ങളായി ഒരുവന് അനേകം കാര്യങ്ങൾ ലഭിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. വിശപ്പുനിമിത്തം ആ കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നവൻ എന്നർത്ഥം. മറൊരുപക്ഷം—ആത്മൗനൻ]

ഔദാര്യം—പു. ഉദാരത, വളരെ കൊടുക്കുന്ന സ്വഭാവം. ൨. മഹത്വം. ൩. നായികാശ്രയങ്ങളായ ഇരുപത്തെട്ടലങ്കാരങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 'ഔദാര്യം വിനയസ്സദാ' എപ്പോഴും വിനയത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നത് 'ഔദാര്യം' എന്നാകുന്നു.

ഔദകം—ഉദകം (ജലം) സംബന്ധിച്ചത്.

ഔദുംബരം—പു. അത്തിമരം. ൨. ചെമ്പ്.

ഔദുംബര—വി. പു. അത്തിയെ സംബന്ധിച്ച. ൨. ചെമ്പിനെ സംബന്ധിച്ച.

ഔദ്ദാലകം—ഉദ്ദാലകം എന്ന മധു(?).

ഔദ്ഭിജ്ജം—പൊടിയുപ്പ്.

ഔദ്ഭിദം—പൊടിയുപ്പ്.

ഔദ്ഭിദസലിലം—മലരി.

ഔധസ്യം—പാല്.

ഔപത്യാഭിഹാര—സാംഖ്യശാസ്ത്രപ്രകാരം ബന്ധനമന്ധനങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങളിലൊന്ന്.

ഔപമ്യം—പു. സാദൃശ്യം. ൨. തുല്യം.

ഔന്നത്യം—ഉയർച്ച, വലിപ്പം, മാഹാത്മ്യം. പര്യായങ്ങൾ—ചിത്തസമുന്നതി, മാനം.

ഔന്നത്യ—ഉന്നത, നിർഭാഗ്യം, കഷ്ടത, ദുഃഖം, അരിഷ്ടത, ദൗർഭാഗ്യം.

ഔപകൎണ്ണിക-വി. ചെവിക്കടുത്തുള്ള.

ഔപഗവകം-ഔപഗവന്മാരുടെ സമൂഹം. ഔപഗവന്മാർ=ഉപഗുവിന്റെ അപത്യങ്ങൾ.

ഔപചാരിക-വി. ഉപചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച, മൎയ്യാദപ്രകാരമുള്ള.

ഔപധേയം-വണ്ടിച്ചക്രം, രഥാംഗം.

ഔപനിധികം-പണയം.

ഔപമ്യം-ഉപമാനം, സാദൃശ്യം.

ഔപായികം-ഉപായശബ്ദാൎത്ഥം. ഉപായം =കാൎയ്യസാധകം, ഉചിതം.

ഔപരാജിക-രാജാവിന്റെ പകരം രാജാധികാരത്തോടു വാഴുന്നവനെ(Viceroy-യെ) സംബന്ധിച്ച.

ഔപവസ്ത്രം-ഉത്തരീയം.

ഔപവാസ്ഥം-ഉപവാസം.

ഔപവാഹ്യം-രാജാവിന്റെവാഹനം.

ഔപാസനം-ഉപാസന, സേവ.

ഔപസ്ഥിക-വി. സ്ത്രീസംഗം കൊണ്ടുപജീവിക്കുന്ന, പരസ്ത്രീസംഗം കൊണ്ടുപജീവിക്കുന്ന.

ഔമീനം-ചണം വിളയുന്ന സ്ഥലം.

ഔരഗം-ആയില്യം നക്ഷത്രം.

ഔരഭ്രകം-കറിയാട്ടിൻകൂട്ടം.

ഔരസൻ, ഔരസ്യൻ, ഉരസ്യൻ-സ്വന്തപുത്രൻ. തങ്കൽനിന്നു ജനിച്ച പുത്രന്റെ പേർ. ഉരസ്സുകൊണ്ടു നിൎമ്മിതൻ എന്നു ശബ്ദാൎത്ഥം. സവൎണ്ണയായ ഭാൎയ്യയിൽ തനിക്കുതന്നെ ഉണ്ടായ പുത്രന്റെ പേർ എന്നും കാണുന്നുണ്ടു്.

ഔൎദ്ധ്വദേഹികം-ശേഷക്രിയ, പിതൃക്രിയ. ദേഹാന്തകാലം മേല ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നൎത്ഥം. 'ഔൎദ്ധ്വദൈഹികം' എന്നും കാണുന്നു.

ഔൎവ്വൻ-പ്ര. ഒരു പ്രസിദ്ധമഹൎഷി. ഉ. ഹിംസിക്കുന്നവൻ.

[ഊൎവ്വന്റെപുത്രനും ഭൃഗുവിന്റെ പൌത്രനുമാണു്. മഹാഭാരതപ്രകാരം ഊരുവിൽ ജ്യവനനുണ്ടായവൻ. കൃതവീൎയ്യരാജാവിന്റെ ധനങ്ങൾകൊണ്ടു ധനികരായ ഭൃഗുസന്തതി, കൃതവീൎയ്യനിൽപെട്ട ശേഷംപറഞ്ഞ നൃപന്റെ സന്തതികളേശവും സഹായം ചെയ്യായ്കയാൽ ക്ഷത്രിയർ ഭൃഗുസന്തതിയുടെ മൂലനാശത്തിനൊരുമ്പെട്ടു. ഒരു ശക്തിനിമാത്രം തന്റെ കുട്ടിയെ ഊരുവിൽ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ക്ഷത്രിയർ ഈ വൃത്താന്തം അറിഞ്ഞു കുഞ്ഞിനെ കൊലചെയ്വാൻ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. അനന്തരംകുട്ടി സ്വമാതാവിന്റെ ഊരുവിൽനിന്നു തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിറങ്ങി സ്വതേജഃഹേതുവായിട്ടു ക്ഷത്രിയരെ ഒന്നൊഴിയാതെ അന്ധരാക്കി. ഊരുവിൽ നിന്നു ജനിക്കയാൽ ആ കുട്ടിക്കു ഔൎവൻ എന്ന പേരുണ്ടായി. ക്ഷത്രിയൎക്കു വിരോധമായ അവന്റെ തപസ്സുകൾ ദേവന്മാൎക്കും ക്ഷത്രിയൎക്കും ഉദ്വേഗമുണ്ടാക്കി. ഒടുവിൽ പിതൃക്കളുടെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു് ഔൎവൻ തന്റെകോപത്തെ അബ്ധിയിൽ എറിഞ്ഞു. അതു് അവിടെ കുതിരമുഖമുള്ള ഹയശിരസ്സായി ചെയ്ത. ഔൎവ്വൻ വനത്തിൽ തപോനിഷ്ഠനായിരിക്കെ രാജാവായ ബാഹുവിന്റെ ഭാൎയ്യ ഭൎത്താവിന്റെ ശവത്തോടുകൂടി ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ സമ്മതിക്കാതെയുന്നമിക്കും, ഏഴു മാസം ഗൎഭസ്ഥമായ അവളുടെ കുട്ടി ജനിച്ച ഉടൻ ഔൎവ്വന്റെ ശിഷ്യനായി ഭവിക്കയും ഔൎവ്വനിൽനിന്നു ആഗ്നേയാസ്ത്രം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. ഔൎവ്വന്റെ പുത്രനാണു് ഋചീകൻ].

ഔൎവ്വം-പ്ര. ബഡവാഗ്നി, സമുദ്രാഗ്നി. ഇതു സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു പെൺകുതിരയുടെ മുഖത്താകുന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു പ്രസിദ്ധം. ഉ. പൊടിയുപ്പു്.

ഔൎവ്വശേയൻ-അഗസ്ത്യൻ, ഉൎവ്വശിയുടെ പുത്രൻ.

ഔർവ്വാഗ്നി-സമുദ്രാഗ്നി.
ഔലാനം-പ്ര. രക്ഷ. വ. തൊട്ടി.
ഔലൂക്യൻ-ഔലൂക്യ അല്ലെങ്കിൽ വൈശേഷികദർശനത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ കണാദന്റെ പേർ. ദ്രവ്യ, ഗുണ, കർമ്മ, സാമാന്യ, വിശേഷ, സമവായ, അഭാവങ്ങളാകുന്ന സപ്തപദാർത്ഥങ്ങളെ പിടിച്ചു വാദിക്കുന്ന വൈശേഷികമതക്കാരന്റെ പേർ.
ഔലോത്തു-അവിൽ, അരിമാവു്.
ഔല്പലം-ചെങ്ങഴനീർക്കിഴങ്ങു്.
ഔവു-തീക്കട്ട്.
'സൂര്യൻഅധികതരം കവന്തനൽ
ഔഴിയെയവിളക്കി' (രാമചരിതം)
[ഇതു് ഇപ്പോഴും നടപ്പില്ലെന്നില്ല. ശില്പക്കാർ 'ഊവു' എന്നു വല്ല വേമനയ്ക്കും പറയുന്നതു തെക്കൻദിക്കിൽ നടപ്പാകുന്നു].
ഔവണ്ണം-അ. അതുപോലെ.
ഔവനിക്കട-ബ്രാഹ്മണവംശം.
ഔവ്വ-സരസ്വതി.
ഔശനസം-വി. ഉശനസ്സി(ശുക്ര)നെസംബന്ധിച്ച.
ഔശനസം-പ്ര. ഒരു ഉപപുരാണം. വ. ഒരു ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം.
ഔശീനരി-പുരൂരവസ്സരാജാവിന്റെഭാര്യ
ഔശീരം-പ്ര. വെഞ്ചാമരപ്പിടി. ശേഷിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. വ. വെഞ്ചാമരം. ന. മെത്തമുതലായ കിടപ്പുസാധനം. ന. പീഠം മുതലായ ഇരിപ്പുസാധനം. കിടപ്പാനും ഇരിപ്പാനും ഉള്ളതിന്റെ പേർ എന്നും പറയുന്നുണ്ടു്. ര. രാമച്ചം.
ഔഷണം-എരിവു്.
ഔഷണശൌണ്ഡി-ചുക്കു്.
ഔഷധം-രോഗഹരമായുള്ള ഒരു വസ്തു. [ഓഷധി ശബ്ദം നോക്കുക.] ചുക്ക, ചെംതി മുതലായവ.

ഔഷധി-ആവണക്കു് അട്ട് മുതലായ ഓരോ വസ്തുവിന്റെ പേർ. [ഓഷധി ശബ്ദം നോക്കുക]
ഔഷരം-ചോടിയുപ്പ്.
ഔഷരകം-ഉവരുപ്പു്.
ഔഷ്ട്രകം-ഒട്ടകക്കൂട്ടം.
ഔഷ്ട്രഘൃതം-ഒട്ടകത്തിൻനെയ്യ്.
ഔഷ്ണ്യം-പ്ര. ഉഷ്ണത, ചൂടു്. വ. സാമർത്ഥ്യം

ക

ക— ഒരു വ്യഞ്ജനാക്ഷരം, ഖരങ്ങളിൽ ഒന്നു്, ഒരു കണ്ഠ്യം.
കംകുഞ്ജലം-വേഴാമ്പൽപക്ഷി.
കകുൽ, കകുത്തു്-കാളയുടെ പൂഞ്ഞുകുറി.
കകുൽസ്ഥൻ-ഒരു സൂര്യവംശരാജാവു്, പുരഞ്ജയൻ.
[വികുക്ഷിയുടെ പുത്രനാണു്. ത്രേതായുഗത്തിൽ അസുരന്മാർ ദേവന്മാരെ തോല്പിച്ചു. അനന്തരം ദേവന്മാർ വിഷ്ണുവിനോടു് അടയിരന്നു. പുരഞ്ജയന്റെ സഹായം ചോദിപ്പാൻ വിഷ്ണു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. അതിന്മണ്ണംചെയ്യാപ്പോൾ, ഇന്ദ്രൻ ഒരു കാളയുടെ രൂപത്തിൽ തന്റെ പൂഞ്ഞുകുറിയിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ സഹായിക്കാമെന്നായിരുന്നു പുരഞ്ജയന്റെ മറുപടി. ഇന്ദ്രൻ അതിന്മണ്ണം ചെയ്കയും പുരഞ്ജയൻ കാളപ്പുറത്തു കയറിച്ചെന്നു ദോഷാരാതികളെ തോല്പിക്കയും ചെയ്തു. പുരഞ്ജയനു അന്നുമുതൽ കകുൽസ്ഥൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചു.]
കകുദ്-മക്ഷന്റെ ഒരു പുത്രി, ധർമ്മന്റെ പത്നി.
കകുദ്മതി-കുറകു്, അരയ്ക്കു താഴെയുള്ള